

Sag T-201/04

Microsoft Corp. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Intervention — repræsentativ sammenslutning — artikel 116, stk. 6, i Rettens procesreglement — begæring om deltagelse i den skriftlige forhandling — omstændigheder, som ikke kunne forudses, og force majeure — særlige omstændigheder«

Kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Afdeling den 28. april 2005 II - 1495

Sammendrag af kendelse

1. *Retspleje — intervention — personer med berettiget interesse — begæring om intervention fremsat af en repræsentativ sammenslutning i en sag om principielle spørgsmål, der kan have betydning for dens medlemmer — tilladelse*
(Domstolens statut, art. 40, stk. 2, og art. 53, stk. 1)

2. *Retspleje — intervention — rækkevidden af intervenientens processuelle rettigheder afhængig af datoen for fremsættelsen af begæringen om intervention (Rettens procesreglement, art. 115, stk. 1, og art. 116, stk. 2, 4 og 6)*
3. *Retspleje — intervention — begrænsning af intervenientens processuelle rettigheder, når denne har fremsat sin begæring mere end seks uger efter offentliggørelsen i Tidende af meddelelsen om stævningens indlevering — undtagelser — uforudseelige omstændigheder eller force majeure — begreber — en anden intervenients tilbagetrækning — ikke omfattet (Domstolens statut, art. 45, stk. 2; Rettens procesreglement, art. 99 og art. 115, stk. 1)*

1. Artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen, der i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, bestemmer, at alle personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en retstvst, med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabernes institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabernes institutioner på den anden side, kan indtræde i denne retstvst.

kunne hindre, at sagen afvikles på en hensigtsmæssig måde.

(jf. præmis 25 og 26)

En sådan berettiget interesse har en repræsentativ sammenslutning, der har til formål at beskytte sine medlemmer, og som begærer at indtræde i en retstvst om principielle spørgsmål, der kan have betydning for medlemmerne. Denne vide fortolkning af adgangen til at intervenere beror på et ønske om at forbedre mulighederne for at bedømme den sammenhæng, sagerne indgår i, således at det samtidig undgås, at en lang række individuelle personer eller virksomheder intervenerer, hvilket vil

2. Når artikel 115, stk. 1, og artikel 116, stk. 2, 4 og 6, i Rettens procesreglement læses i sammenhæng, følger det, at intervenientens processuelle rettigheder er forskellige, alt efter om denne fremsætter interventionsbegæringen før udløbet af fristen på seks uger, som løber fra offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelse om stævningens indlevering, eller efter udløbet af denne frist, men før beslutningen om åbning af den mundtlige forhandling.

Såfremt intervenienten har fremsat sin begæring før udløbet af denne frist, er denne berettiget til at tage del i både den skriftlige og den mundtlige forhandling. På dette grundlag har intervenienten krav på at modtage procesdokumenterne og kan indgive et skriftligt indlæg, der skal indeholde intervenientens påstande, hvorved denne helt eller delvis støtter en af parternes påstande eller helt eller delvis påstår disse forkastet, dennes anbringender og argumenter, såvel som en angivelse af de eventuelle beviser, der påberåbes. Hvis intervenienten omvendt har fremsat sin begæring efter udløbet af denne frist, har intervenienten alene krav på at tage del i den mundtlige forhandling, og dette kun såfremt begæringen er blevet fremsat for Retten inden åbningen af denne forhandling. På dette grundlag kan intervenienten fremsætte sine bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af retsmøderapporten, der tilstilles ham.

Disse bestemmelser er ufravigelige og er hverken underlagt parternes eller Rettens adgang til at disponere.

(jf. præmis 35-42)

3. Artikel 45, stk. 2, i statuten for Domstolen bestemmer, at overskridelse af fristerne ikke bevirker retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure. Bestemmelserne om procesfrister skal over-

holdes strengt, hvilket er i overensstemmelse med hensynet til retssikkerheden og nødvendigheden af at undgå enhver forskelsbehandling eller vilkårlighed i retsplejen. Ovennævnte artikel, der gør en undtagelse fra dette princip og således må fortolkes snævert, finder anvendelse på de ufravigelige processuelle tidsfrister, hvis udløb indebærer fortabelse af den mulighed for at indlevere en stævning, som indtil da stod åben for en fysisk eller juridisk person, eller for at fremsætte begæring om intervention. For så vidt som bestemmelsen også finder anvendelse på den i Rettens procesreglements artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, hvis udløb ikke indebærer, at retten til at fremsætte begæring om intervention fortabes, men at intervenientens processuelle rettigheder begrænses, er det således kun i helt særlige tilfælde, hvor der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, at denne artikel tillader, at bestemmelser om processuelle frister fraviges.

Begreberne omstændigheder, som ikke kunne forudses, og force majeure omfatter dels et objektivt element vedrørende tilstedeværelsen af en usædvanlig begivenhed, som er uafhængig af den pågældende, dels et subjektivt element, hvorefter vedkommende med henblik på at undgå konsekvenserne af denne begivenhed skal træffe egnede foranstaltninger og navnlig skal følge procedures forløb og udvise agtpågivenhed. Selv om en repræsentativ sammenslutnings til-

bagetrækning, uanset at den har medlemmer til fælles med den, der har fremsat begæring om intervention, muligvis udgør en begivenhed, som er uafhængig af sidstnævnte, er dette dog ikke en usædvanlig begivenhed. Enhver intervenient er altid berettiget til at trække sin intervention tilbage, ligesom

en sagsøger altid er berettiget til at hæve sin sag i medfør af procesreglementets artikel 99.

(jf. præmis 46-52)